

О ПРИЧЕШЋИВАЊУ СВЕТИМ ХРИСТОВИМ ТАЈНАМА

Тајну Светог Причешћа је установио Сам Господ наш Исус Христос. Он назива Своје Тело Хлебом Живота. "Тело моје је заиста храна и Крв Моја је заиста пиће". И Господ нас упозорава: "Ако не будете јели Тело Сина Човјечијег и пили Његову Крв, нећете имати живота у себи".

Онај који се припрема за причешћивање Светим Христовим Тајнама мора да буде слободан од укора савести, непријатељстава, гнева, расејаности, смућености, лењости, п у дубокој скрушености духа и у потпуној спознаји своје недостојности, са страхом и вером мора да приступа Светој Чаши.

Светитељ Теофан Затворник говори о Пресветој Тајни Евхаристије као о најснажнијој и поразној за непријатеље: "Слушај ово и причешћуј се Светим Христовим Тајнама колико је могуће чешће, кад год имаш дозволу од свог духовног оца".

Свети Василије Велики (4. век): "Добро је и веома корисно причешћивати се Светим Телом и Крвљу Христовом... Уосталом, причешћујемо се четири пута сваке недеље: у дан Господњи (недељу), у среду, петак и у суботу, као и у друге дане празновања светитеља..."

Када су преподобног Серафима Саровског упитали: "Колико често треба приступати Пренебеској Тајни Причешћа?" он је одговорио: "Што чешће, то боље. Ко се причешћује Светим Тајнама, спашће се, а ко се не причешћује - не. Благодат која се дарује Причешћем је тако велика да колико год да је недостојан и грешан човек, ако са смирењем и свешћу о својој свегрешности приступи Господу који искупљује све нас, макар да је од главе до пете покривен ранама од грехова - биће очишћен благодаћу Христовом, све светлији и светлији ће бити, и на крају ће се просветлити и спасти".

Свети праведни Јован Кронштатски: "Чудесно се обнављам Божанским Тајнама Тела и Крви Христових сваки дан, чак и до данас, до 70-те године мог живота, и као да не старим, остајући деловањем благодати свеж и бодар у души и телу! Свакодневно са страхопоштовањем служим Литургију и причешћујем се Светим Тајнама: ево плодова причешћивања: очишћење, освећење, обновљење, победа над страстима, мир душевни..."

Немој се љутити на оне који желе чешће да се причешћују Светим Тајнама Тела и Крви Христових, већ их воли и радуј се због њих пред Богом, јер Господ привлачи њихова срца која су осетила сладост од општења с Њим у овим Тајнама.

...Ђаво свим својим адским нападима се труди да одврати хришћане од Чаше Живота, наводећи их на маловерје, хладноћу и немар према овој највећој Тајни хришћанске вере да би држао људе у оковима греха и смрти".

Причешћивање Светим Животворним Христовим Тајнама доноси свој плод у случају припремања и чувања задобијеног: треба чувати мир са ближњима, пребивати у молитви, уздржавати се од преједања, чувати језик од празнословља, непрестано тежити чистоти

живота кроз непрекидно покајање; не уздати се у себе, већ имати чврсту наду у Бога и Његову милост.

У противном случају причешће бива на суд или на осуду.

Не сме се примати Тело и Крв Христова са сумњом да је у Светој Чаши истинито Тело и истинита Крв Христова, у случају отвореног немара у припреми за причешће, кршења поста, узимања хране после поноћи, нечистоти женској, супружанском односу претходне ноћи.

Свети праведни Јован Кронштатски каже о роковима Светог Причешћа:

"Па Исус им је рекао: "Ја сам хљеб живота: који мени долази неће огладњети, и који у мене вјерује неће никад ожедњети. Него вам рекох: и видјели сте ме, и не вјерујете. Све што ми даје Отац мени ће доћи; и онога који долази мени нећу истјерати напоље". (Јован. 6,35-37).

Из наведених речи Спаситељевих очигледно је да Он заповеда верујућима и онима који су ревносни у хришћанском животу да се причешћују често Пречистим Телом и Крвљу Његовом - свакодневно, ако ко може због услова свог живота да буде спреман да приступи Чаши Живота. Ако свакодневно тежимо храни и пићу пропадљивом, земаљском, утолико више би требало да будемо гладни и жедни Хране непропадиве и Пића непропадивог који су Тело и Крв Начелника живота - Господа нашег Исуса Христа.

Има много незналица и међу образованима и међу неученима, па чак и међу ученим монасима и свештеницима који сматрају неумесним и чак грешним причешћивање благочестивих мирјана сваке недеље и сваки дан. То је против заповести изобилног у љубави Господа Који жели да се верни брину о што је могуће чешћем причешћивању Његовим Пречистим Телом и Крвљу. Амин". Душа која је окусила сладост Љубави Божје се сва препорађа и постаје другачија и воли Господа свог и свом снагом Му тежи даноноћно. *"Тело Христово примите, источника Бесмертнога вкусите!"* **СТАРАЦ САВА ПСКОВО-ПЕЧЕРСКИ**

Међутим, у данашње време, наш народ и свако од нас највише пати и страда услед недостатка вере и наде у Бога. Због духовног немара и незнања постајемо подложни греху и заблудама. Под различитим околностима, нечисти духови користе прилику, да кроз људе и догађаје ослабе нашу пажњу и савест, а затим да у нама распале душевне и телесне страсти. На тај начин, мисли и осећања, речи и дела својом нечистотом помрачују ум и трују срце, те човек под њиховим дејством почне да заборавља на Бога или да верује како хоће, а тада се и душа и тело лако оскврњују и заробљавају грехом.

Иако у Светој Тајни Крштења Хришћанин добија опроштај свих својих сагрешења, даљи живот у непрекидној борби са грехом не бива без привремених пораза, падова и одступања под утицајем спољашњих саблазни и сопствених страсти. Због тога је потребно да сваки Хришћанин што је могуће чешће исповеда своје грехе.

Света Тајна Покајања или Исповести је једна од седам светих тајни у Источној Православној цркви. Она је установљена самим Господом Исусом Христом, који је ту

заповест дао својим ученицима, (Јов. 20, 23) објављујући тако узвишеност Божанске свештеничке службе.

Што се тиче потребе за овом светом тајном она се треба (мора) обавити бар пре примања Светог Причешћа, односно у данима када се припремамо за Причешће. Причешће без предходне испвести и покајања је погрешно и духовно накарадно, јер **особа оптерећена гресима**, не може достојно примити крв и тело Христово за „живот вечни" већ напротив сноси кривицу за недостојно узимање Богочовечанског тела Христа Спаса.

"Ако речемо да гријеха немамо, себе варамо, и истине нема у нама. Ако исповиједимо грехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе, и очисти нас од сваке неправде".
(1.Јн.1,8-9)